

vezilo

GLASILO BELOKRANJSKE
TRIKOTAŽNE INDUSTRIJE

Kar sklenemo, mora držati

Objavljamo program dela in akcijski program osnovne organizacije zveze komunistov v tovarni BETI, sprejet konec oktobra, ko smo obravnavali pismo tovariša Tita in izvršnega biroja predsedstva ZKJ

Dolžnost vsakega člana ZK je boriti se za uresničenje stališč in sklepov na vseh forumih in področjih svojega delovanja: v samoupravnih organih, v predstavniških organih in v družbeno političnih organizacijah.

V sredini, kjer komunist dela, mora biti ustvarjal in kritičen ter s svojim obnašanjem na delu in položaju dajati zgled ostalim. Mnenja smo, da so minili časi, ko je komunist govoril eno, delal pa drugo. Dolžnost naše organizacije je, da take posameznike razkrinkamo in jih izločimo iz svoje srede. Pri tem se moramo zavedati besed tovariša Tita: »Za takšne, ki jim ni mesta v ZK, prav tako ni mesta tudi na odgovornih delovnih mestih v funkcijah in na položajih...« Prav tako ne smemo dovoliti, da se posamezniki, nekomunisti, vmešavajo v naše delo in skušajo vsiliti svoja stališča, ki niso v skladu z našim programom.

Glede ustalitve gospodarstva in poslovanja našega podjetja čaka komunista še velika naloga. Letošnji poslovni uspehi so zelo ugodni, ne smemo pa misliti, da smo s tem že na zadovoljivi ravni. Še naprej si moramo prizadevati za dvig produktivnosti dela, za okrepitev družbene in samoupravljalске zavesti, predvsem pa za okrepitev discipline v organizacijah združenega dela.

Osnovna organizacija ZK naj kritično oceni dejavnost vseh članov in samoupravnih organov kot celotnega kolektiva glede na akcije in stališča, ki v zadnjem času niso bila popolnoma v skladu s sklepi in stališči Zveze komunistov.

V programu dela in akcijskem programu OO ZK Beti pa smo zapisali:

1. Redno moramo seznanjati članstvo s političnim in gospodarskim položajem v Jugoslaviji.

2. Organizirati razpravo o sklepih in smernicah sej in konferenc organov Zveze komunistov.

3. Potrebno je idejno politično delo z mladino in pripravljati mladih na sprejem v ZK, ter skrbeti za poživitev dela aktivna mladih komunistov.

4. Za seznanitev in izvajanje sprememb samoupravnih določil in ureničitev nalog o ustavnih dopolnilih, ki govore o uvažanju temeljnih organizacij združenega dela, je potrebno zadolžiti komisijo za samoupravne akte, ki naj izdela v najkrajšem času svoj predlog.

5. Obravnavati moramo sklepe in stališča 3. konference ZKS glede socialnega razlikovanja in jih primerjati z oceno v naš občini in podjetju

6. Osnovna organizacija ZK naj spremlja uspešnost poslovanja v podjetju, posebno po spremembah, ki so nastale v zunanjo-trgovinskem poslovanju. Potrebno je zaostri odgovornost do nalog slehernega komuniste, ki mora dosledno uresničiti tudi postavljeno delovno disciplino. Boriti se mora za čimvečjo produktivnost in kvaliteto dela ter s svojim obnašanjem dajati zgled ostalim.

7. Nenehno moramo usposablјati vodstva DPO v samoupravnih organih ter v ta namen organizirati seminarje in predavanja.

8. Potrebno je, da komunisti in osnovna organizacija takoj reagirajo na morebitne napake in nezdrave medsebojne odnose v kolektivu in v družbeno političnih organizacijah.

9. Razprava o delu in aktivnosti posameznih članov ZK na delovnem mestu, v organih upravljanja in osnovni organizaciji ter utrditev odgovornosti in partijske discipline.

10. Osnovna organizacija ZK zahteva, da se na odgovorna delovna

mesta v podjetju kadruje samo ljudi, ki imajo razen strokovne izobrazbe še potrebne idejno-politične in moralne kvalitete.

11. Osnovna organizacija ZK oceni dejavnost članov ZK in samoupravnih organov ter delo celotnega kolektiva z ozirom na akcije in stališča ob zadnjih dogodkih. Marsikaj ni bilo popolnoma v skladu s programom in sklepi ZK.

12. Osnovna organizacija ZK BETI izreče kritiko uredništvu tovarniškega glasila, ker smatra, da list ni deloval dovolj idejno politično. Glasilo mora biti v bodoče bolj informativno in politično usmerjeno.

13. Osnovna organizacija ZK predlaga razveljavitev nekaterih sklepov organov upravljanja in svojih, ker niso v skladu s pismom predsednika ZKJ in predsedstva izvršnega biroja ZKJ.

14. Osnovna organizacija ZK se mora povezati z vodstvi sindikata in mladine glede izdelave njunih programov dela za akcije, ki jih nalaga pismo tovariša Tita.

SEKRETARIAT
osnovne organizacije ZK BETI

*Srečno, zdravo,
zlašli pa novih
uspehov polno
leto 1973
želimo našim
ljudem v vseh
obratih*

Za občinski praznik in Dan republike

Praznik metliške občine 26. november in Dan republike smo občani Metlike pričakali

in proslavili z novimi dosežki na gospodarskem in družbeno-političnem področju

Ko proslavljamo take praznike je prav, da se spomnimo težkih, a slavnih dni narodnoosvobodilne borbe. Tisti ki so jo preživeli, imajo sveže spomine še pred očmi, oni, ki so jim bile vojne strahote prihranjene, naj vedo, da je svoboda veljala jugoslovanske narode 1.700.000 življenj. To je najvišja cena, ki smo jo plačali v svoji zgodovini.

Mladi rod, ki izhaja iz povojnih časov, naj zdaj skupaj z generacijo, ki je nosila breme revolucije, to ceni in čuva pridobitve izbojevale v štiriletni borbi.

Težki dnevi naše zgodovine so se začeli pred 32. leti, ko so jugoslovanski narodi pod vodstvom Komunistične partije in tovariša Tita ubrali pot oboroženega odpora proti mnogo močnejšemu okupatorju Z

združenimi močmi smo osvobajali košček za kosom svoje domovine, vzporedno z oboroženim bojem pa se je razvijala tudi ljudska oblast.

V noči od 26. na 27. novembra 1942 je bilo prvo zasedanje AVNOJ, ki je sestavljalo vrhovno politično oblast. Samo leto dni zatem pa je bilo na II. zasedanju AVNOJ v Jajcu sprejetih več pomembnih odločitev in Jugoslavija je tedaj postala država enakopravnih narodov in narodnosti, organizirana na federativnem principu. Ta dan slavimo kot rojstni dan naše republike in ob vsakem njenem rostnem dnevu se veselimo novih delovnih zmag.

V štiriletni revoluciji imajo velik delež prebivalci Bele krajine, ki je bila zibelka partizanstva. Številni spomeniki spominske plošče in druga obeležja to potrebujejo. Med vse-

mi dogodki je bil eden najpomembnejših uničenje belogardistične postojanke na Suhorju v noči 26. novembra 1942. Ta dan občani Metlike praznujemo kot svoj občinski praznik. Z uničenjem te sovražne postojanke je bil zadan težak udarec belogardizmu v tem delu Slovenije. Zmaga je toliko bolj odjeknila, ker so v borbah na Suhorju sodelovale hrvaške in slovenske partizanske enote. Že takrat je prišlo do izraza bratstvo naših narodov.

Letošnja praznika smo dočakali z novimi gospodarskimi dosežki. Zaposlenost je pred petnajstimi leti znašala komaj 4 % prebivalstva, zdaj je na delu že 34,5 % prebivalcev. Narodni dohodek na prebivalca se bliža republiškem poprečju, gospodarske organizacije poslujejo brez izgub. Naši otroci hodijo v novo šolo in vzgojno varstveno ustanovo. Zaposleni se vozijo na delo s sodobnimi avtobusi. Podjetje KOMET je odprlo nove proizvodne prostore v Resalnicih, naš kolektiv pa je občinski praznik počastil z otvoritvijo sodobnega računskega centra.

Za občane sta velikega pomena zdaj odprti asfaltirani cesti od Metlike do Rosalnic in od mesta do Vinomera ter vodovod v Curilah. Vse to so sodobni spomeniki revolucije.

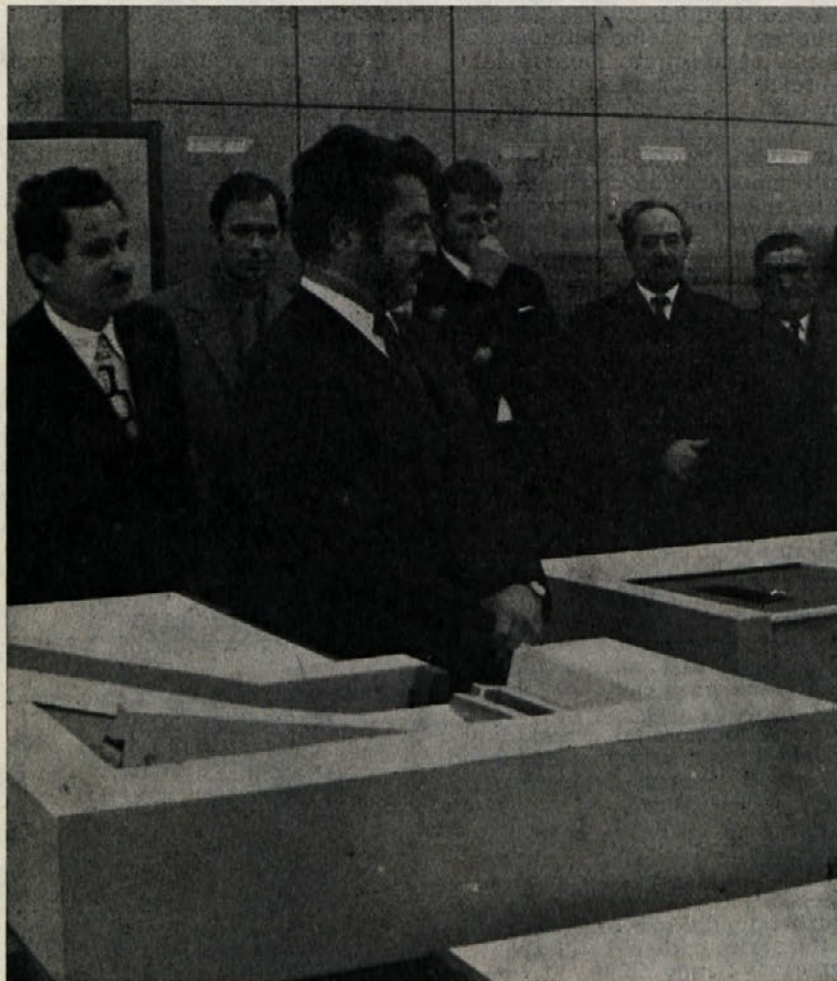
Navzlic velikim uspehom na vseh področjih pa se zavedamo, da nas čakajo še težje naloge, ki pa jih bomo zmogli s skupnimi močmi. Naš kolektiv je pripravljen sprejeti nove naloge in uresničiti tudi vse to, kar je že zapisano v pismu tovariša Tita

JOŽE DOŠEN

Več gostovanj

V Metliki je premalo kulturnih prireditev. Amaterska igralska skupina je samo ena, in še ta se zadnje čase malo pokaže. Pri temeljni kulturni skupnosti so se letos odločili za gostovanja, ki pa so zelo draga, zato bodo morale s finančnimi prispevki pomagati sindikalne organizacije.

Mestno gledališče iz Ljubljane je prvo začelo sezono takih prireditev z »Damo iz Maxima«, ki so jo igrali 2. decembra. S »Podobami iz Dunajskega gozda« se bomo srečali 7. februarja, na predvečer dneva žene pa bomo gledali odlomke iz Don Pasquala. Januarja se nam bo predstavilo šentjakobsko gledališče s »Sosedovim sinom«, ljubitelji lepega petja pa bodo lahko poslušali še priznani oktet Gallus.

Jubilanti kolektiva BETI, poslovni prijatelji in predstavniki družbeno-političnega življenja so se udeležili slovesnosti ob otvoritvi mehanografskega centra v BETI. Na fotografiji: Jože Pirkovič, predsednik delavskega sveta, med otvoritvenim govorom. (Foto: R. Bačer)

To so žene in moške, ki polnih 15 let za BETI razdajajo svoje moči Jubilantje so na svojih ramenih nosili najtežje breme izgradnje kolektiva, zato so se jim na slovesnosti lepo oddožili. Razen iskrenih zahvalnih besed so bili deležni še pisemenih priznanj in lepih denarnih nagrad. (Foto: R. Bačer)

Nihče ni rekel: „Ne bom“

Sedemindvajset delavcev tovarne BETI je imelo za občinski praznik tudi jubilej. Minilo je 15 let njihove službe v tem podjetju. Minilo je 15 let trdega dela, odrekanih, skrbi in veselja

Rasli so s tovarno in tovarna je rasla z njimi. Veseli so, ko vidijo, da je njihovo delo obrodilo sadove. Petnajst let so v podjetju iz obrata Metlika:

Silva Dular, Matija Jarnjevič, Tone Kočevar, Emilija Kokalj, Monika Kambič, Vilma Slobodnik, Rozalija Brajdič, Marija Bebar, Jožefa Crnugelj, Helena Čavlovič, Martina Črnič, Marija Dragovan, Marica Ivičič, Marija Logar, Ana Muc, Marija Nemančič, Angela Petric, Martina Štefanič in Amalija Rus.

Iz obrata Črnomelj imajo 15-letni staž: Francka Gregorič, Alojz Ivanič, Ana Kočevar, Majda Nagode, Francka Stravs in Breda Birkelbach. Iz obrata Dobova je jubilar Anton Šumrlaj. Z vsemi se nisem mogel pogovarjati, čeprav bi jih rad predstavil. Poskal pa sem nekatere, ki so povedali:

MATIJA JARNJEVIČ, zaposlen v skladišču surovin: v podjetju je že od oktobra 1957.

»Pred 15 leti so bili tovarniški prostori raztreseni po vsem mestu. Delali smo za majhen denar, odrekli smo se boljšem zaslužku, da bi imeli pozneje več. Takrat se ni vprašalo za delovni čas. Plače so bile bolj podobne žepnini. Smo pa imeli moralo! Nihče nikoli ni rekel: »Ne bom!« Danes pa to slišimo. Moram reči, da smo veliko vložili v podjetje. Nešteto ur brez pohvale, brez plačila, a ni mi žal. Želje ob moji petnajstletnici? Da bi tovarna še

napredovala. Da bi se razumeli med soboj in da bi dobro poslovali.«

— Se spominjate kaj posebno zanimivega?

»Spomladi 1958 mi je direktor naročil, naj steklenice, v katerih je bila kislina vrnem v Zalog. Vse steklenice niso bile prazne, zato sem vsebino vseh prelivaj v eno. Prišlo je do reakcije: iz vseh pisarn so bežali uslužbenci, jaz pa sem obležal. Zmanjkalo mi je zraka in še zdaj v šali pripovedujem, da sem mislil splezati na kostanj, da bi lažje dihal. Je pa bilo resno...«

MARTINA ŠTEFANIČ: Že deset let delam na tračni žagi. Po narisu izrežem dele posameznih artiklov.

— Se spominjate prve plače?

»Natanko! Osem tisočakov sem dobila. Za tedanje čase je bilo precej. V službo so me sprejeli, da sem vezla cvetje na kombineže.«

— Vaše želje ob prazniku?

»Še naprej bi želela delati, saj sem zadovoljna z delom in s plačo. Zdaj, ko imamo skupno normo, ni toliko jeze.«

MARIJA BEBAR, risarka v krojilnici:

»Tu delam leto dni, prej sem bila pet let v šivalnici, dve leti mojstrica, v krojilnici pa sem vsega osem let. Čas hiti. Včasih smo same risale in polagale kroje. Zdaj samo rišemo, druge polagajo, tretje pregledujejo. Paziti moramo, da je čim manj odpadnega materiala.«

— Vaša prva plača pred 15 leti?

»Osnovna plača je bila 8.300 dinarjev. Ko so nas plačevali po normi,

sem dobila 11 do 12 tisočkov na mesec. Danes bi bilo to 120 jurjev.«

— Petnajst let hodite v službo...

»Res je. Imam najbliže, a pridem najbolj umazana. Pot ob tovarni bi lahko uredili.«

— Želje ob jubileju?

»V tovarno smo vložili veliko truda, saj smo bili drugo leto obstoja že pred propadom, a smo se izmazali. Zdaj smo veliki in močni. Zelim, da bi se podjetje še nadalje tako lepo razvijalo, da bi bila zadovoljna vsa moja družina.«

MARIJA DRAGOVAN, dela v od. delku adjustiranja.

— Imate družino?

»Tri otroke. Z mojem delava v različnih izmenah zato se menjava pri skrbi za otroke.«

— Imate kak poseben spomin v 15 letih službe?

»Ko smo se preselili v zdajšnje prostore, sem se hudo prehladila in močno zbolela. Tri meseca sem ležala.«

— Ste bili kdaj izvoljeni v samoupravne organe?

»Sem tiha, nedružabna ženska, doskmetov in mirna. Mislim, da nisem sposobna delati v organih upravljanja.«

— Kaj si želite ob petnajstletnici dela?

»Najprej: vsa srečo tovarni! Mislim že na svoje otroke, da bi doma našli kruh in da jim ne bi bilo treba po svetu.«

Razgovore vodil:
TONI GASPERIC

Ob ustavnih dopolnilih:

Kako organizirati podjetje?

Pred nami je pomembna naloga: rešiti moramo vprašanje nove organizacije podjetja tako kot jo načrtujejo ustavna dopolnila. Besed je bilo dovolj, zdaj je čas za dejanja!

Članom kolektiva bomo skušali prikazati, kaj nas čaka. Vsak predlog, kritična misel in konkretno dejanje bodo komisiji in organom upravljanja dobrodošli. Pozivamo vse člane kolektiva, naj sodelujejo v javni razpravi, saj bo na ta način delo v skupini za pripravo osnutka ob uvažanju ustavnih dopolnil v praksi veliko lažje.

V VEŽILU bomo objavljali prispevke o poteku priprav in delu na tem področju. Člani delovnih enot naj na sestankih svojih svetov na zborih in sestankih družbeno političnih organizacij sodelujejo v razpravi. Tudi s to razpravo bomo obveščali bralce.

Ker bo v prihodnje veliko govora o ustavnih dopolnilih (amandmajih), je prav, da si obudimo spomin, kaj ti določajo. Za nas so najbolj važni takoj delavski amandmaji ali dopolnila. To so 21., 22. in 23. ustavno dopolnilo. Ta postavljajo nove temelje socialističnih samoupravnih odnosov, katerih bistvo je družbeno ekonomski položaj delovnega človeka v družbeni reprodukciji.

Delavcem je zajamčen tak položaj, da imajo neodtujljivo pravico, na podlagi svojega dela v temeljnih organizacijah združenega dela (TOZD)

pridobivati dohodek ter z njim razpolagati. Dohodek, ki ga ustvarijo v katerikoli obliki združenega dela in združevanja sredstev, pripada v celoti temeljnim organizacijam združenega dela.

Za jasnejšo predstavo naj navedem drugi odstavek druge točke 21. ustavnega dopolnila, ki se glasi: »Vsak del delovne organizacije (podjetja, zavodi), ki pomeni delovno celoto, v kateri se uspeh skupnega dela delavcev lahko potrdi kot vrednost na trgu ali v delovni organizaciji in je na tej podlagi samostojno izražen, imajo delavci pravico organizirati kot temeljno organizacijo združenega dela.« Z drugimi besedami povedano: če obstajajo ekonomski, tehnični in tehnološki pogoji v posameznem obratu ali delovni enoti, imajo delavci pravico ustanoviti temeljno organizacijo združenega dela.

Naši organi upravljanja so že večkrat razpravljali o ustanavljanju TOZD v podjetju. Poslovni odbor je zadalžil strokovne službe, naj pripravijo gradivo in predloge. Imenovana je komisija v sestavi: Marija Zajc, Anton Bevc, Slavko Šilar, Viktor Kozjan, Nikola Ladika in Mirko Jelenič, ki mora proučiti naše mož-

nosti in pogoje za ustanovitev temeljnih organizacij. To gradivo bo služilo za prvo razpravo po posameznih delovnih enotah in za razpravo v organih upravljanja.

Naloga komisije je izdelati predvsem načelne smernice, te pa bodo podlaga za nadaljnje delo strokovnih služb in organov upravljanja. Komisija se je že nekajkrat sestala. Člani so si delo razdelili in po skupinah proučujejo posamezna področja: tehnično, ekonomsko, organizacijsko itd.

Odperto vprašanje je, kako preveriti in razdeliti dolgoročne obveznosti med posamezne organizacije združenega dela, kako ovrednotiti in prenesti osnovna sredstva, kako organizirati podatke o proizvodnji ter način obračuna za posamezne TOZD, predvsem konfekcije.

Zaenkrat tudi še ni rešeno vprašanje zunanjih obratov. Kakšen položaj bodo dobili, bo pokazala analiza vseh možnosti glede na merila, določena za TOZD. Ali bodo obdržali dosednji status, ali bodo TOZD bodo delavci v teh enotah odločali sami, ko jim bomo posredovali celotno gradivo.

MIRKO JELENIČ

Skupina članov kolektiva BETI, ki je 10 let v kolektivu, je bila za letošnji občinski praznik tudi počaščena in marsikomu tudi lepa beseda poleg priznanja veliko pomeni. (Foto: R. Bačer)

Brez fantazije ne gre

Kramljanje z Andrejo Vodnik in Bojano Petrič, našima modelarkama iz Ljubljane, ki ustvarjata modele za proizvodnjo

Tokrat vam predstavljamo dve modelarki iz razvojnega tehničnega oddelka na našem predstavništvu v Ljubljani. Andreja Vodnik je mlado dekle in ko sem ugibal njena leta, sem ji prisodil manj, samo da je bila vesela. Je pa v resnici mlada in še lepa povrh. Pred leti je končala v Ljubljani šolo za oblikovanje, to delovno mesto pa je njena prva zaposlitev.

— Kje dobite zamisel za naris modelov?

»Povsod: na cesti, ob listanju revije, časopisov, veliko pa mi pomaga tudi fantazija, ki mi je ne manjka. Modele prirejam našemu tržišču, ker super modernih stvari ljudje ne bi kupovali.«

— Katera barva bo po vaši napovedi v letu 1973 najbolj iskana?

»Brez dvoma bodo to povsem naravne barve, še najbolj pa rdeča, jajčno rumena in listnato zelena.«

»Ko ideja o modelu dozori, je prenesem na papir. Za isti model nari-

šem več skic. Posebna komisija izbere najprimernejša za proizvodnjo. Nato po moji skici izdelajo vzorčne primerke. Potem se spet sestane komisija in spet se odloči za najprimernejši vzorec. Šele zatem izdelajo kolekcijo in ko je sprejeta začne tovarna s serijsko proizvodnjo.«

— Vas delo zanima?

»Zelo!«

Tudi Bojana Petrič je modelarka. Elegatno oblečena in vedno pripravljena na šalo. Tudi ona je mlada tako po letih kot po času zaposlitve.

— Bojana, kako naj se obleče ženska, da bo po zimi sodobna?

»Zelo široke hlače so pravilo številka ena. Zenske: stare in mlade, bodo pozimi dobro oblečene v pulloverju iz mohairja. Plašč ne sme biti oprijet, ampak širok s široki mi kimono rokavi, raje kratek kot dolg. Najprimernejša dolžina je malo čez koleno; plašč je lahko podoben jopiču.«

— In barva?

»Rdeča, rumena, rjava — velikem in živem karu.«

— Pa obutev?

»Čevlji naj segajo malo čez gležnje. Imeti morajo visoke podplate tudi nekaj centimetrov.«

— Kaj sodi na glavo?

»Za pokrivalo naj služi velika beretka ali čepica. Lahko je iz enakega blaga kot šal ali rokavice, ki segajo do komolcev. Prevladujejo naj pisane in žive barve.«

27. 10. 1972 je tovarna Beti dokončno odpravila svoje smetišče in tako prekinila sežiganje polivinilastih vrečk poleg tovarne. Tovarna se je odločila za odvoz odpadkov na skupno metliško smetišče, kjer bodo sežigali vrečke, kartone in papir.

Sklepamo dogovore s prevozniki za odvoz smeti vsak drugi dan. Vest bodo gotovo z veseljem sprejeli najbližji stanovalci okrog tovarne. Kaj pa bodo rekli prebivalci v gornjem delu Metlike, bo pokazal čas.

Odprava smetišča pri Beti bo prizadela tudi gospodinjice, ki stanujejo v bližini, saj so vsak dan izpraznile svoje košarice kar na tem smetišču. Zdaj si bodo morale nabaviti posode za smeti, s komunalno pa skleniti po-

Smetišče odpravljeno

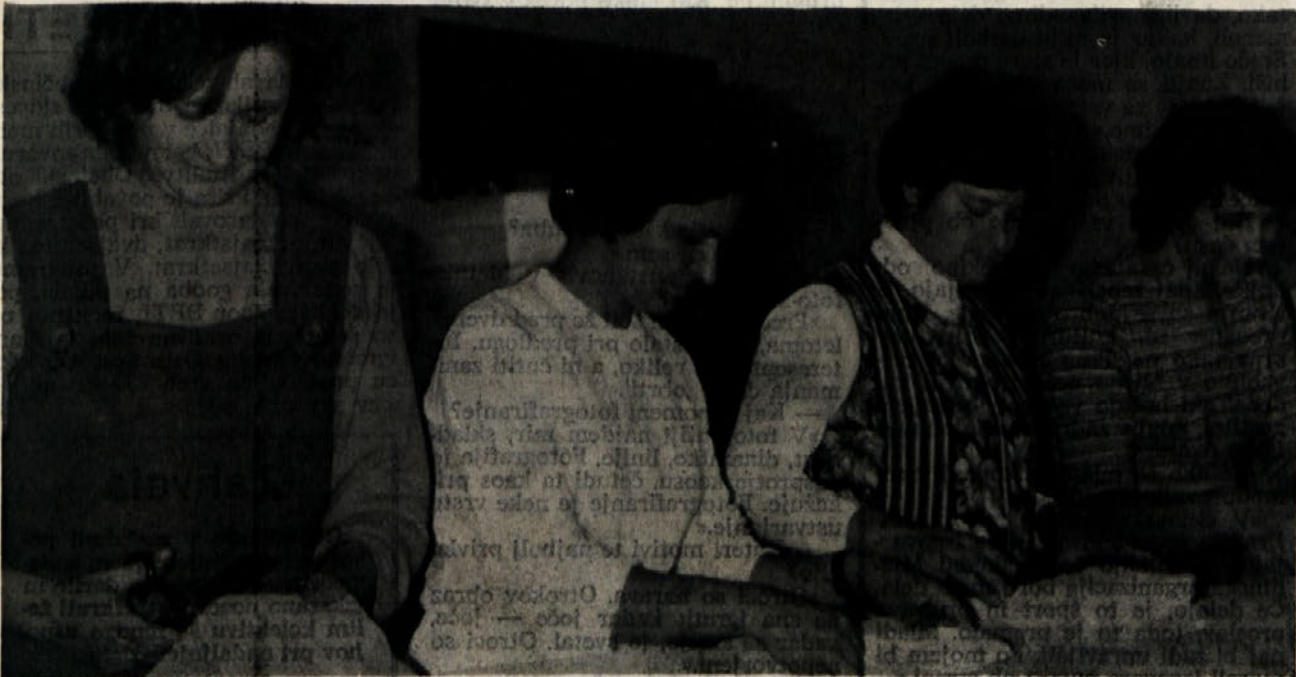
godbo za odvoz. Prevoz bodo morale seveda plačati, ker se na sosedovo ne bo več smelo.

To pa nikakor ni najboljša, še manj pa trajna rešitev, ker bo tudi Spitalska draga kmalu polna. Drži misel, da bo vsaka gospodarska organizacija (tudi trgovine) morala svoje smeti »pozajtrkovati« pred zoro. Ne bi bilo neumno, če bi vsi odgovorni (tudi občinska skupščina) razmislili o graditvi skupnega krematorija za sežiganje odpadkov. Krematorij naj bi postavili na takem mestu, da ne bi oviral nadaljnje komunalne ureditve mesta, da bi ustrezal urbanističnemu načrtu, da ne bi onesnaževal zraka in tako škodil ljudem, živalim in rastlinstvu. S krematorijem naj bi upravljala skupščina občine, komunalno podjetje ali katero drugo. Odpadke naj bi sežigali ponoči.

To bi bila dobra rešitev, o kateri velja razmišljati. LOVRO RIBIČ

Veselo silvestrovanje

V prostorih tovarniškega obrata družbene prehrane bo ob zvokih Veselih Belokranjcev veliko silvestrovanje. Za ves večer zabave, jedajo in pijačo bodo delavci kolektiva odšteli samo 70 din; zunanji gostje pa 100 dinarjev. Interesenti naj se čimprej prijavijo!

Delavke obrata Dobava si v novem letu želijo le to, da bi bilo prostorske stiske konec in da bi v novih prostorih čim prej začeli delati. (Foto: J. Teppey)

Po prašni cesti sem se pripeljal v Mirno peč. Šola, gostilna, cerkev. Vse na kupu. Tipična slovenska vas. Le miličniške postaje nisem videl. Ceste so skoraj prazne, le šolski otroci so se podili po stezi. Tu ima BETI svoj obrat. Sto dvanajst je zaposlenih, večinoma so ženske. Človek ima občutek, da ne poznajo nič drugega kot delo. In spet delo tudi doma. Povsod same skrbi. Predsednik delavskega sveta ni ženska, temveč Jože Sukovič, ki je tudi vodja skladišča.

— Kakšne težave imate?

»Največja je ta, da nimamo skladišča. Blago leži kar na hodniku. Ko maj čakamo, da bo nova stavba gotova. Predvidevamo, da bodo dela končana marca, morda malce kasneje.«

— Kako je s prehrano delavcev?

»Na malico hodimo v gostilno Novljan. Nekateri si jedačo prinesejo s seboj. Tisti, ki so bliže, ste-

Tako pa v Mirni peči

čejo domov. Ko bo zgrajeno skladišče, si bomo uredili tudi lastno kuhinjo. Tega težko čakamo.«

— Vozite svoje delavce v službo?

»Nekaj se jih vozi iz Trebnjega, nekateri hodijo peš tudi po uro dalje. Morali bi zgraditi nekaj samskih stanovanj. Naši se vozijo tudi s kolesi, z mopedi. Zdaj še gre, pozimi pa zmrzujejo.«

— Kdo skrbi za otroke, medtem ko žene delajo?

»Nekatere žene dajejo otroke v varstvo sosedom. Za druge uredimo tako, da jim prilagodimo delo v izmenah, kakor je njim najbolj prav. Srečo imajo, kjer je stara mama pri hiši. Znajti se mora vsak sam, ker je interesov za vrtec premalo. Na to niti ne mislimo.«

— In zaslužek?

»Je zadovoljiv, čeprav so najnižje plače še vedno prenizke.«

— Kaj delajo vaši ljudje ob prostem času?

»Nekaj časa smo imeli ekipo odbojke. Zdaj ženske raje kegljajo. V Kranju so se dobro odrezale. Kino predstav ni, kulturnih prireditev prav tako ne. Prav zato težko privabimo v Mirno peč strokovni kader. Taki hočejo več kot sedenje v gostilni. Zdaj v združnem domu urejamo dvorano.«

— Kako so mladi zastopani v samoupravnih organih?

»V delavskem svetu ni mladih. Branijo se sodelovati in se izgovarjajo, da nimajo časa. Škoda! Mladinska organizacija bol j malo dela. Če delajo, je to šport in priprava proslav, toda to je premalo. Mladi naj bi tudi upravljali. Po mojem bi morali izgovore pustiti ob strani.«

TONI G.

Kdor zna, pa zna

Naš Pavle Riznić je bil že pred 20 leti član fotokino amaterjev Jugoslavije, fotografiranje pa je še zdaj njegov konjiček

Pavleta Riznića sem spoznal že pred leti, ko smo v Gribljah pekli prašiča. Skakal je okrog s fotografskim aparatom in slikal, pa jedel je tudi. Zpomnil sem si ga zaradi aparata, ki ga je vedno skrival pod pazduho. Mislil sem si, da je aparat mnogo vreden in da se boji vprašanja, kje je dobil denar za nakup. Vendar je, kot mi je povedal kasneje, aparat nabavil leta 1961, takrat pa še nismo razpravljali o bogatstvu in socialnih razlikah. V pisarni, kjer tovariš Riznić dela, so stene prekrite s slikami, ki jih je sam posnel.

— Koliko časa se že ukvarjaš s fotografijo?

»Videti sem mlad. Če povem, koliko let fotografiram, me bodo imeli za starega. Prvi posnetek sem naredil v tretji gimnaziji leta 1949, ko mi je oče kupil fotografski aparat. Od leta 1951 sem bil član foto kino amaterjev Jugoslavije.«

— Tvoji uspehi?

»V Kragujevcu sem 1954 dobil naziv fotoamaterja II. klase. Eno leto sem pošiljal beograjski »Politiki ekspres« foto-informacije. S posnetki sem sodeloval tudi v Trikotažerju vse od prve številke. Spominjam se, da sem najprej fotografiral kurjače v stari kotlarni, ki je danes ni več. Letos sem oskrbel fotografije tudi za veliki stenski koledar.«

— Enim bodo te fotografije všeč, drugim ne. Kaj lahko poveš v svojo obrambo?

»Okusi so različni. Res pa je tudi da sem si zelo prizadeval. Prepešal sem kilometre in kilometre, kajti narediti dober posnetek ni povsem enostavno. Ker pri nas veliko napak opravičimo z višjo silo, se bom ob morebitni kritiki tudi jaz izgovoril nanjo.«

— Si član kakšnega kluba?

»Ja poročen sem.«

— Zakaj ne ustanoviš v Metliki foto-kino kluba?

»Predlagal sem šoli že pred dvema letoma, a je ostalo pri predlogu. Interesentov je veliko, a ni čutiti zanimanja do te obrti.«

— Kaj ti pomeni fotografiranje?

»V fotografiji najdem mir, skladnost, dinamiko, linije. Fotografija je nasprotje kaosu, četudi ta kaos prikazuje. Fotografiranje je neke vrste ustvarjanje.«

— Kateri motivi te najbolj privlačijo?

»Otroci so narava. Otrokov obraz ne zna igrati: kadar joče — joče, kadar se smeje, je svetel. Otroci so nepotvorjeni.«

— In tvoji načrti, Pavle?

»Zanima me specialna fotografija.

ja. S primerno kamero lahko fotografiraš tudi stvari, ki jih z očmi ne moremo zaznati.«

— In tvoje največje doživetje?

»Ko se mi je postavil pred aparat

Fotografiral sam sebe: Pavle Riznić celoten kolektiv BETI z vodilnimi vred, sem imel lep občutek: vsak na svoji strani, vendar vsi skupaj.«

TONI GASPERIC

Pokrovitelj BETI

Ob proslavah za letošnji občinski praznik Metlike je bila tudi slovesnost za krvodajalce v prostorih menze tovarne BETI, ker je bila tovarna pokrovitelj prireditve. Občinski odbor Rdečega križa je povabil vse občane, ki so darovali kri petkrat, desetkrat, petnajstkrat, dvajsetkrat in celo petindvajsetkrat. V programu je sodelovala godba na pihala, pel je deklški zbor BETI, recitali pa so šolarji iz osnovne šole in člani igralske skupine Osip Šest. Ob koncu proslave so vseh 250 krvodajalcev skromno pogostili. T.

Zahvala

Ob odhodu v zasluženi pokoj se zahvaljujem vsem sodelavcem v pletilnici za darilo in izkazano pozornost. Hkrati želim kolektivu še mnogo uspehov pri nadaljnjem delu.

AMALIJA KRIZAN

MAKS KOLEŽNIK:

Prihod na delo je urejen

Leto 1972 bodo ohranili v spominu tisti člani našega kolektiva, ki so dolga leta pešali v službo. Delavci, ki stanujejo v bližini tovarne, ne vedo, kako hudo je, če moraš ob treh ali štirih jutraj vstati in peš prehoditi deset ali še več kilometrov, še preden se pravo delo začne. Še manj pa lahko razumejo, kako naj bi oddaljeni delavec dosegel enake uspehe kot tisti, ki je prišel na delo splošno. Odkar mam urejene prevoze, bodo take težave odpadle.

Vozni red lokalnih avtobusnih prog podjetja VIATOR je prilagojen izmanskemu delu v tovarnah. Morda se bo v zimskem času pri prevozu kje zataknilo zavoljo snega, vendar bodo take težave le trenutne.

O stroških, ki nastajajo s prevozi, so razpravljali samoupravni organi. Odločili so, da se tistim, ki se kakorkoli vozijo na delo, finančno pomaga. Tako bo podjetje vrnilo razliko vsem, ki plačujejo več kot 120

din na mesec za voznino do službe. Za delavce, ki prihajajo na delo nad 10 kilometrov daleč, znaša soudeležba 40 din, za oddaljene od 7 do 10 km pa plača tovarna iz skupnih sredstev 25 din. Prevozne stroške za oddaljenost manj kot 7 kilometrov krije vsak sam.

Objavljamo avtobusni vozni red lokalnih prog podjetja VIATOR, ki se z njimi naši ljudje vozijo v službo:

Vozni red lokalnih prog

1	2	3	4	5	6	km	Postaje	7	8	9	10	11	12	13
—	6.05	—	—	—	14.10	0	Rosalnice	5.50	—	—	—	13.50	—	22.05
—	6.08	—	—	—	14.13	1	Bračika	5.47	—	—	—	13.48	—	22.03
—	—	—	—	—	—	—	BETI	—	—	—	—	—	—	—
5.15	6.10	7.05	11.30	13.10	14.15	2	Metlika	5.45	7.05	7.35	12.20	13.45	14.45	22.00
5.20	6.15	7.10	11.30	13.15	14.20	4	Čurle	5.40	7.00	7.30	12.15	13.40	14.40	—
5.25	6.20	7.15	11.37	13.17	14.22	7	Vinomer K	5.38	6.55	7.25	12.19	13.34	14.34	—
5.27	6.22	7.16	11.14	13.23	14.14	8	Vidošiči K	5.32	6.53	7.23	12.07	13.32	14.32	—
5.30	6.25	7.19	11.45	13.25	14.30	9	Drašiči	5.30	6.50	7.20	12.05	13.30	14.30	—

1	2	3	4	5	km	Postaje	6	7	8	9	10
—	6.05	—	—	22.05	0	Rosalnice	—	—	—	13.55	—
—	6.08	—	—	22.08	1	Bračika	—	—	—	13.52	—
—	—	—	—	—	—	BETI	—	—	—	—	—
4.35	6.15	12.20	13.10	22.10	2	Metlika	5.15	7.05	13.10	13.50	22.50
4.40	6.20	12.25	13.15	22.15	4	Čurle K	5.10	7.00	13.05	13.45	22.45
4.45	6.30	12.30	13.20	22.20	7	Slamna vas	5.05	6.55	13.00	13.40	22.45
4.50	6.35	12.35	13.25	22.25	9	Bojanja vas	5.00	6.50	12.55	13.55	22.35
4.55	6.40	12.40	13.30	22.30	11	Radovica	4.55	6.45	12.50	13.30	22.30

1	2	3	4	5	km	Postaje	6	7	8	9	10
—	6.05	—	14.05	22.05	0	Rosalnice	5.50	—	13.55	—	—
—	6.08	—	14.08	22.08	1	Bračika	5.45	—	13.52	—	—
—	6.10	—	14.10	22.10	—	BETI	—	—	—	—	—
5.00	6.20	13.05	14.15	22.15	2	Metlika	5.42	7.22	13.50	—	—
—	6.25	13.10	14.20	22.20	6	Trnovec	5.37	7.17	13.47	15.05	22.55
—	6.27	13.12	14.22	22.22	7	Dol. Lokvica	5.35	7.15	14.45	15.03	—
—	6.31	13.16	14.26	22.26	8	Bereča vas	5.31	7.11	13.41	14.59	—
—	6.34	13.19	14.29	22.29	9	Dol. Suhor	5.28	7.08	13.38	14.56	—
—	6.37	13.22	14.32	22.32	10	Hrast	5.25	7.05	13.35	14.53	—
—	6.39	13.24	14.34	22.34	11	Dole	5.23	7.03	13.33	14.51	—
5.20	6.42	13.27	14.37	22.37	13	Jugorje	5.20	7.00	13.30	14.48	22.37

1	2	3	4	km	Postaje	5	6	7	8	9
—	—	14.10	22.10	0	Rosalnice	5.50	—	—	21.35	22.05
—	—	14.15	22.15	1	Bračika	5.45	—	—	21.30	—
—	—	—	—	—	BETI	—	—	—	—	—
—	8.10	—	—	2	Metlika	—	13.05	19.25	21.25	22.00
—	8.15	14.20	22.20	6	Primostek	5.40	13.00	19.20	21.26	—
—	8.21	14.26	22.26	9	Podzemelj	5.34	12.54	19.14	21.15	—
—	8.25	14.30	22.30	12	Krasinec	5.30	12.50	19.10	21.10	—
—	8.30	14.35	22.35	14	Griblje	5.25	12.45	19.05	21.05	—
—	8.35	14.40	—	19	Cerkvišče	—	12.40	19.00	21.00	—
—	8.43	14.48	—	20	Čudno selo K	—	12.32	18.52	20.52	—
—	8.48	14.43	—	23	Črnomelj - Loka	—	12.27	18.47	20.47	—
—	8.50	14.55	22.55	24	Črnomelj	5.05	12.25	18.45	20.45	—

O zlatu ne znamo...

Občinski sindikalni svet Metlika je že osemkrat organiziral delavske športne igre. Vsako leto tekmuje več ekip, rezultati so boljši, organizacija tudi. Letos je tekmovalo enajst sindikalnih organizacij ter pet mladinskih aktivov k iso se spoprijeli v nogometu, rokometu, odbojki, namiznem tenisu, streljanju, kegljanju in šahu.

Tekmovanja, posvečena občinske-mu prazniku in dnevu republike, so trajala dobra dva meseca. Nad dvesto občanov, starejših in mlajših, je merilo svoje moči. Žal je bilo med njimi bolj malo žensk. Organizatorji in tekmujoči zaslužijo pohvalo, saj potekajo tekmovanja na improviziranih igriščih, brez zadostne opreme, popoldne v prostem času. Na podelitvi diplom in pokalov v Beti je bilo slišati iz ust vodilnih v občini kopico obljub, da bodo v kratkem zgradili igrišča, da bo šo-

la pričela graditi moderno telovadnico, ki bo na razpolago vsem občanom, da bodo v bodoče posvečali več pozornosti športu. Upajmo, da to niso le obljube, ki so splahnele brž, ko je bilo podelitev konec!

Poglejmo si vrstni rd po posameznih disciplinah:

Nogomet: 1. Beti, 2. Komunala, 3. Komet

Odbojka: 1. Beti, 2. Obč. uprava, 3. KZ Metlika

Streljanje: 1. ZM Metlika, 2. KZ Metlika, 3. Beti

Šah: 1. Obč. uprava, 2. Beti, 3. ZM Slamna vas

Rokomet: 1. Beti, 2. ZM Gradac, 3. ZM Metlika

Namizni tenis: 1. Obč. uprava, 2. Metlikatrans, 3. Beti

Kegljanje: 1. Mercator, 2. Metlikatrans, 3. Obč. uprava

Športniki tovarne Beti so že drugo leto osvojili prehodni pokal občinske zveze za telesno kulturo. Če ga osvoje še enkrat, bo postal njihova trajna last. Drugo leto se tudi splešča potruditi.

Razen delavskih športnih iger so potekala tudi mladinska tekmovanja. Mladinski predsednik je obljubil, da bo prihodnje leto leto športa.

Samo še misel. Imam občutek, da premalo pišemo o ljudeh, ki ure in ure zapravijo ob svobodnih dejavnostih, premalo poudarjamo, da je med nami veliko zdravega, nepokvarjenega in lepega. Prevečkrat znamo odkrivati le svoje in drugih slabosti.

Po podelitvi sem slišal tale stav-ek: »Pa imamo v Metliki poleg bla-ta tudi nekaj zlata.« Toda o zlatu ne znamo ne pisati ne govoriti.

Zahvala

Ob preranem slovesu našega ljubega sina se iskreno zahva-ljujemo za darovano cvetje sindikalni podružnici tovarne »BETI«, učiteljskemu kolektivu poklicne šole učenkam poklicne šole, sodelavcem iz uprave in pletilnice ter sošol-kam STTS in vsem tistim, ki so ga spremili na njegovi pre-rani zadnji poti

Pavlovič Milenca in Marjan

Športni osat

Rokomet:

Ustanovljena je rokometna ekipa, ki se je že pomerila s Črnomaljci. Res so domačini izgubili tekmo z devetimi goli, a začetek je tu. Volje je veliko, načrtov tudi, ni dvoma, da tu-ji uspehi ne bodo nekoč prišli. Nekateri se posmehujejo oži-vitvi rokometu v Metliki, a nas tolaži dejstvo, da smo se pred kratkim smejali tudi košar-karjem. Danes, ko dosegajo uspehe, tudi posmeha ni več. Bo tako tudi v rokometu, ki je bil pred leti močno razvit?

Atletika:

Ko sem hodil v osnovno šo-lo, smo imeli treninge za tek, metanje krogel, za skakanje v višino in tako dalje. Dvakrat na teden nas je treniral tedan-ji učitelj telovadbe na osnov-ni šoli. Zdaj o atletiki ni ne sluha ne duha. Tedanji metliški atleti so dosegali vidne uspehe v dolenjskem obsegu. Kaj ni morda zanimanja ali ni nikogar, ki bi se lotil posla?

Namizni tenis:

Delavske športne igre so po-kazale da je v mestu veliko mladih, ki odlično igrajo na-mizni tenis. Vadbena ni organi-zirana, klub ni ustanovljen. Škoda! Z načrtnim delom bi lahko dosegli lepe uspehe. Mar ni v Metliki človeka, ki bi združil ljubitelje namiznega tenisa?

Toni Gašperič

ZAHVALA

Ob izgubi svojega očeta Jo-žeta Matka se najtopleje zah-valjujem vsem, ki ste ga spre-mili na njegovi zadnji poti in nam pismeno ali ustno izrazili sožalje. Prav lepa hvala mo-jim sodelavcem iz krožne ple-tilnice za venec, kakor tudi sindikalni podružnici Beti.

Fančka Mavsar, roj. Matko

Na turnejo v LOFTU

V okviru proslav ob letošnjem ob-činskem prazniku je v Metliki na po-vabilo BETI gostoval Akademski pevski zbor »Tone Tomšič« iz Ljub-ljan. V kratkem bo zbor odpotoval na turnejo po Združenih državah Amerike, pevci pa bodo oblečeni v obleke iz našega diolen lofta, ki smo jim ga podarili v reklamne namene.

Kronika

Obrat Metlika:

Prišli: Rožič Zvonimir, Fartek Ama-lija, ml., Fartek Amalija, Matjašič Jože, Segina Frančiška, Brajković Ljubica, Jurkaš Franjo, Ribarič Ru-dolf, Novak Jože
Odšli: Ravbar Ružica.

Iz domače bisage

— Vrana v službi ne verjame vra-nam v pokoju.

— Kdor drugemu jamo koplje, je sam potreben stanovanja.

— »Nekaj gnilega je v deželi Dan-ski!« je rekel Shakespearov Hamlet. Mi pa si upamo reči: »To sadje je gnilo,« in še to, če ni iz državnega sektorja.

— Nekoč je tako zakričal na direk-torja, da ga je lastna sapa odnesla skozi tovarniška vrata.

— Pri sosedu se je počutil kot do-ma. Ravno včeraj so mu dokazali očetovstvo.

— Naš turizem je kot pralni stroj: avtomatično ožema in suši.

— Človek je naše največje bogastvo, posebno še, če ima odprt devizni račun.

— Nekateri ljudje so kot nogometni vratarji: kolikor bolj se mečejo pod noge, toliko bolj uspevajo.

Ureja uredniški odbor: Silva Dular, Mirko Jelenič, Jurij Ma-tekovič, Stane Mrvar, Dragica Nenadič, inž. Franc Oletič, dipl. ing. Ružica Skof, Mira Vrlinič, Milan Dragišić, Bran-ko Brinc.

Izdaja: Belokranjska trikotaz-na industrija Metlika.

Glavni in odgovorni urednik: Toni Gašperič.

Izhaja enkrat mesečno v 1500 izvodih, tiska KNJIGOTISK Novo mesto